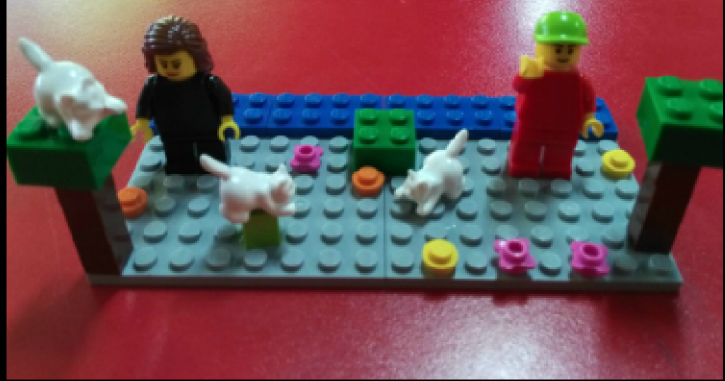

РАДОЗНАЛКО

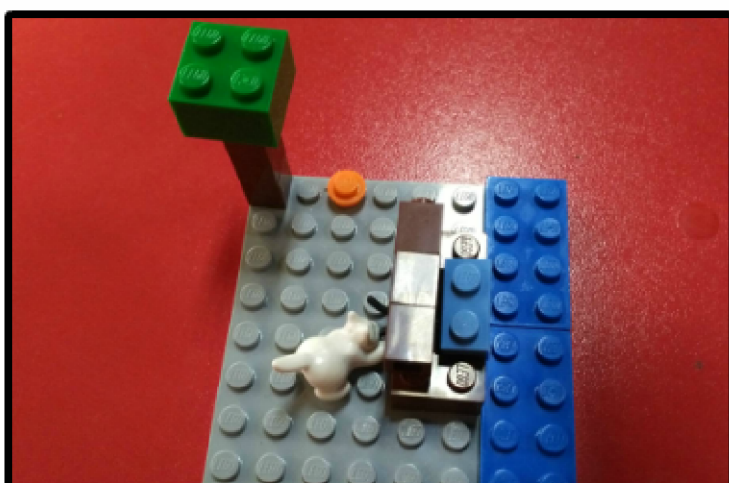
ПУ „Софија Ристић“, Топола

Васпитачи: Јелена Живановић
и Слободанка Васиљевић

Брат и сестра, Милан и Лена су одлучили да се поиграју са својом мацом Мициком и њеним мачићима Шапицом и Радозналком. Отишли су на ливаду поред које је протицала велика река.

Шапица и Радозналко су весело скакутали . У једном тренутку Радозналку се учинило да види мишји репић како вири из рупе. Брзо је скочио. Под шапом је осетио нешто мекано.

Изгубио је тло под ногама, падао је дуго, дуго. Зажмурио је. Трас, бум, бум. Када је котрљање престало, плашљиво је отворио очи. Лежао је на дну пећине, а у шапици му се налазио повређени паук.

Осетио је чврсто тло под ногама и отворио очи. Под шапом му је био паук.

Јаoooo! Јаooooo!
Боли ме нооога!

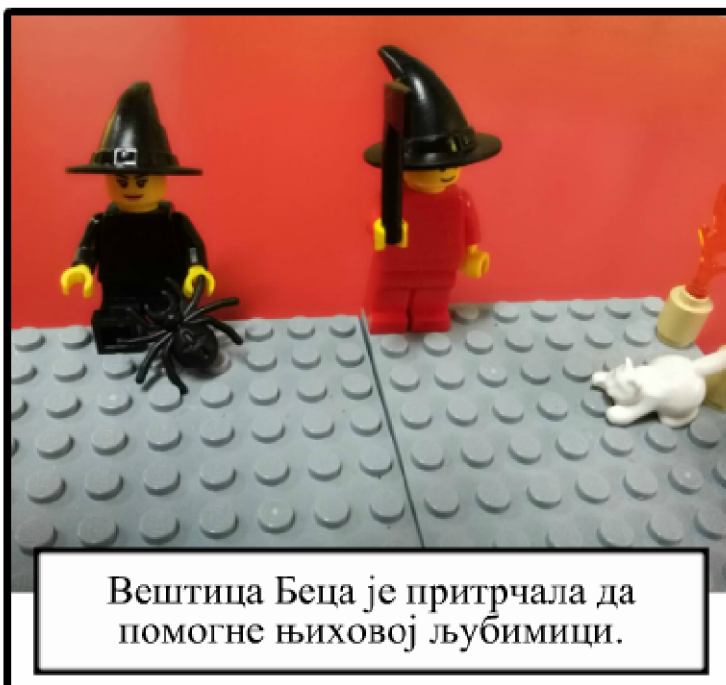
Мара је запомагала. Крупне сузе су се сливале с лица.

Одједном, појавише се две
вештице. Паук Мара је била
њихов љубимац.

Вештица Беца је притрчала да
помогне њиховој љубимици.

Шта си то урадио
нашем пауку,
несрећниче један!
Претворићу те у
жабу, најружнију
жабу на свету!!!

Вештица Љутица је
загрмела страшним
гласом:

Мачак Радозналко је
пребледео и почео да се
моли свим мачјим
свещима да га спасу.

Беца је проговорила:

Није ништа страшно.
Ову повреду може да
излечи кап сока биљке
свепомоћнице која
расте горе, на ливади.

Радозналко је
молио Љутицу:

Пусти ме, пусти молим
те. Донећу ти ту твоју
биљку. Помоћи ће ми
Милан и Ленка.

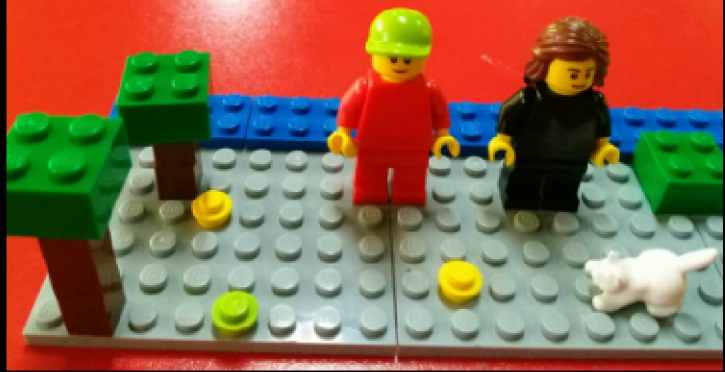

Вештица рече:

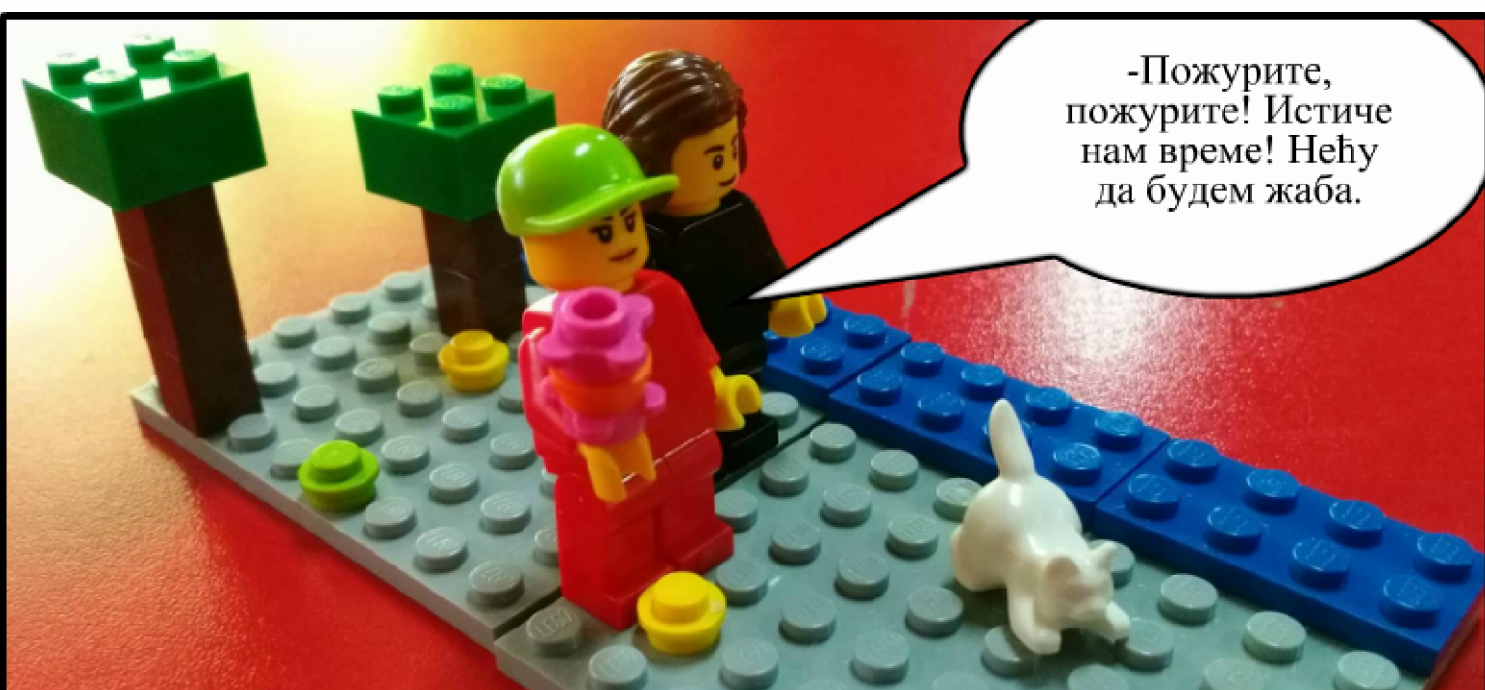
Добро, нешто сам данас
добре воље- дозволићу
ти. Него, немој ни да
помислиш да ме
превариш!!! Нећеш се
добро провести! Имаш
један сат да ми донесеш
биљку свепомоћницу.

Радозналко је пожурио да
пронађе Лену и Милана и да им
исприча шта му се догодило.

Сви су кренули у потрагу за
биљком. Убрзо су је нашли.

-Пожурите,
пожурите! Истиче
нам време! Нећу
да будем жаба.

Журно су сишли у пећину. Радозналко је рекао:

